NORAKSTS

Lieta Nr. C06061011

PAC – 0155/2014

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 10.februārī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta:

tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Sandra Krūmiņa

tiesnesis Normunds Riņķis

tiesnesis Intars Bisters

ar tiesas sēžu sekretāri Santu Cini,

piedaloties Liepājas prokuratūras prokuroram Uldim Kursinskim, Liepājas pilsētas domes pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/, /pers. D/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Guntai Gulbei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu Liepājas prokuratūras prokurora prasībā Liepājas pilsētas domes interesēs pret /pers. D/ ar trešo personu akciju sabiedrību „SEB banka" par īres līguma un dzīvokļa privatizācijas atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu uz dzīvokļa īpašumu, hipotēkas dzēšanu zemesgrāmatā sakarā ar Liepājas prokuratūras prokurora apelācijas protestu par Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 3.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Liepājas pilsētas dome 2000.gada 13.janvārī nolēmusi (lēmums Nr.12) neapdzīvojamās telpas ar identifikācijas Nr.17000350074-601 un Nr.17000350074-/adrese/ attiecīgi 138,40 un 144,70 kvm platībā izslēgt no privatizējamo objektu saraksta un nodot pašvaldības dzīvokļu saimniecības bezpeļņas organizācijas „Vecliepāja" pārvaldīšanā.

/pers. D/ 2000.gada oktobrī iesniedzis Liepājas pilsētas pašvaldībā iesniegumu, kurā lūdzis piešķirt viņam lietošanā labiekārtotu dzīvokli /adrese A/.

Ar Liepājas pilsētas domes 2000.gada 30.novembra lēmumu Nr.556 Liepājas pilsētas domes 2000.gada 13.janvāra lēmums Nr.12 atzīts par spēku zaudējušu un dzīvokļi Nr.42 un Nr./adrese/ attiecīgi 125,1 un 158,0 kvm platībā (agrāk – nedzīvojamās telpas ar identifikācijas Nr.17000350074-601 un Nr.17000350074-602) iekļauti pašvaldības dzīvojamajā fondā.

/pers. D/ 2000.gada 5.aprīlī iesniedzis Liepājas pilsētas domē dzīvokļa /adrese B/ privatizācijas pieteikumu.

Ar Liepājas pilsētas domes Pastāvīgās sociālo lietu, izglītības, veselības un sabiedriskās kārtības komitejas 2001.gada 28.februāra lēmumu Nr.10 /pers. D/ piešķirtas dzīvojamu telpu /adrese/ 283,10 kvm platībā īres tiesības.

2001.gada 7.martā starp Liepājas pilsētas pašvaldības dzīvokļu saimniecību bezpeļņas organizāciju „Vecliepāja" un /pers. D/ noslēgts /adrese/ beztermiņa īres līgums.

Liepājas pilsētas domes Dzīvojamo māju privatizācijas komisija 2001.gada 4.aprīlī nolēmusi (lēmums Nr.63) noslēgt ar /pers. D/ dzīvokļu Nr.42 125,10 kvm platībā un Nr.43 158 kvm platībā /adrese/ pirkuma līgumus, nosakot pirkuma maksu attiecīgi Ls 5927,32 jeb 211,69 sertifikāti un Ls 7486,36 jeb 267,37 sertifikāti.

2001.gada 9.jūlijā starp Liepājas pilsētas Dzīvojamo māju privatizācijas komisiju un /pers. D/ noslēgti dzīvokļu Nr.42 un Nr./adrese/ pirkuma līgumi.

Dzīvokļu īpašumi Nr.42 un Nr./adrese/ 2001.gada 16.augustā ierakstīti Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos Nr.3799-42 un

Nr.3799-43 un uz tiem nostiprinātas īpašuma tiesības /pers. D/.

2004.gada 17.augustā Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.3799-43 ierakstīta hipotēka un aizlieguma atzīme par labu AS „Latvijas Unibanka".

[2] Liepājas prokuratūra 2011.gada 8.jūlijā cēlusi tiesā prasību Liepājas pilsētas domes interesēs pret /pers. D/ ar trešo personu AS „Latvijas Unibanka" (pēc nosaukuma maiņas – AS „SEB banka"), kurā lūgts:

- atcelt Liepājas pilsētas domes Pastāvīgās sociālo lietu, izglītības, veselības un sabiedriskās kārtības komitejas 2001.gada 28.februāra lēmuma Nr.10 daļā, ar kuru nolemts piešķirt /pers. D/ dzīvojamās telpas /adrese/ īres tiesības;

- atzīt 2001.gada 7.marta dzīvojamās telpas īres līgumu par spēkā neesošu;

- atcelt Liepājas pilsētas domes Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2001.gada 4.aprīļa lēmumu Nr.63 par dzīvokļu /adrese C/ un /adrese/ pirkuma līgumu slēgšanu;

- atzīt 2001.gada 9.jūlija dzīvokļu pirkuma līgumus par spēkā neesošiem;

- dzēst Liepājas pilsētas zemesgrāmatā ierakstus par dzīvokļu īpašumiem /adrese/ un /adrese/, un ierakstu par hipotēku uz dzīvokļa īpašumu /adrese/;

- atzīt Liepājas pilsētas pašvaldībai īpašuma tiesības uz dzīvokļu īpašumiem /adrese/ un /adrese/;

- izlikt /pers. D/ un viņa ģimenes locekļus no dzīvokļiem /adrese/ un /adrese/ bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Prokurors prasības pieteikumā atsaucies uz Civillikuma 927., 1044., 1403., 1415., 1592., 1060.pantu, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 5.pantu, 1993.gada 11.maija likuma „Par valsts un pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 4. – 6., 9. – 11.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 13.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 6.pantu, Prokuratūras likuma 2.pantu, un Liepājas pilsētas domes 1994.gada 22.decembra lēmumu Nr.451 „Par kārtību palīdzības sniegšanā dzīvokļu jautājumu risināšanā", un prasību pamatojis ar šādiem apstākļiem.

Liepājas pilsētas domes Pastāvīgā sociālo lietu, izglītības, veselības un sabiedriskās kārtības komiteja, pieņemot 2001.gada 28.februāra lēmumu daļā, ar kuru /pers. D/ piešķirtas dzīvojamās telpas /adrese/ īres tiesības, ir pārkāpusi likuma „Par valsts un pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" 4. – 6., 9. – 11.panta un Liepājas pilsētas domes lēmuma Nr.451 „Par kārtību palīdzības sniegšanā dzīvokļu jautājumu risināšanā" noteikumus.

/pers. D/ neietilpa to personu kategorijā, kurām ir tiesības saņemt pašvaldības palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā, kā arī nebija likumā noteiktā kārtībā reģistrēts dzīvokļa jautājumu risināšanā sniedzamās pašvaldības palīdzības reģistrā. Atbildētājs ar ģimeni lietojis apdzīvošanai dzīvokli /adrese D/.

Tā kā šis pašvaldības lēmums ir prettiesisks, tas atceļams, un saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu par prettiesisku un spēkā neesošu atzīstams uz tā pamata noslēgtais dzīvojamo telpu īres līgums.

Civillikuma izpratnē tikai tiesisks darījums rada tiesiskas sekas. Tā kā atbildētājs īres tiesības ieguvis prettiesiski, uz prettiesiska darījuma pamata iegūtās īpašuma tiesības ir atņemamas – dzīvokļu privatizācija saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 6.pantu un Civillikuma 1415., 1592.pantu atzīstama par spēkā neesošu.

Īpašuma tiesību atņemšana nozīmē, ka persona zaudē tiesības lietu valdīt, lietot un rīkoties ar to (Civillikuma 927.pants), līdz ar to /pers. D/ un viņa ģimenes locekļi no dzīvojamās telpas izliekami.

/pers. D/ nav labticīgs strīdus dzīvokļu īpašumu ieguvējs, uz ko papildus norāda tas, ka jau 2002.gada 3.janvārī viņš dzīvojamās telpas iznomājis Liepājas pilsētas pašvaldības dzīvokļu saimniecībai bezpeļņas organizācijai „Vecliepāja" uz laiku līdz 2003.gada 31.decembrim. Secināms, ka atbildētājam dzīvokļi nav bijuši vajadzīgi.

[3] Ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2011.gada 6.septembra lēmumu apmierināts prasības nodrošināšanas pieteikums – nolemts ierakstīt aizlieguma atzīmes Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos Nr.3799-42 un Nr.3799-43 uz /pers. D/ piederošiem dzīvokļu īpašumiem /adrese/ un /adrese/.

[4] /pers. D/ savā rakstveida paskaidrojumā prasību nav atzinis, izsakot šādus iebildumus.

[4.1] /pers. D/ dzīvokli Liepājas pilsētas pašvaldībai lūdzis nevis pašvaldības sniegtās palīdzības kārtībā, bet lai saņemtu likumā paredzētās sociālās garantijas. Atbildētāja ģimene, kurā ir arī sieva un dēls, nav bijusi nodrošināta ar likumā garantēto dzīvojamo platību.

/pers. D/ strādājis Liepājas policijā par Kriminālpolicijas priekšnieku, bet viņa sieva /pers. E/ – par Liepājas tiesas tiesnesi, pēc tam – par Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnesi. Ģimenes lietošanā bijis divistabu dzīvoklis /adrese/ 31 kvm platībā.

Likuma „Par tiesu varu" 124.panta otrajā daļā (2000.gada 15.jūnija likuma redakcijā) bija noteikts, ka tiesnešiem 6 mēnešu laikā no iecelšanas amatā tiek piešķirts labiekārtots dzīvoklis, kur dzīvojamā platība nav mazāka par 12 kvm uz ģimenes locekli, kā arī ir papildus istaba tiesneša darba vajadzībām. Arī atbildētāja darba specifika saskaņā ar likuma „Par policiju" 14.pantu prasīja atsevišķu istabu darba vajadzībām.

[4.2] Saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu prasība par īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu varēja tikt celta 10 gadu laikā no tā noslēgšanas dienas, tātad uz prasības celšanas brīdi jau bija iestājies prasības noilgums.

[4.3] /pers. D/ ģimene strīdus dzīvokļa īpašumus ir lietojusi kopš 2004.gada janvāra, un tai nav citas dzīvesvietas. Atbildētājs bijis spiests noslēgt dzīvokļu nomas līgumu ar SIA „Vecliepājas", kas dzīvokļus lietojusi līdz izīrēšanai atbildētājam un nav bijusi spējīga tos nekavējoties atbrīvot. Turklāt dzīvokļiem bijis nepieciešams kapitālais remonts, kura veikšanai bija jādabū kredīts.

[5] Liepājas pilsētas dome savā rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka prasība nav pamatota.

Uz prasības celšanas brīdi prasībai par pašvaldības2001.gada 28.februāra lēmuma atzīšanu par prettiesisku un 2001.gada 28.februāra īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu bija iestājies prasības noilgums. Vēlāk noslēgto darījumu atzīšana par spēkā neesošiem būtu iespējama tikai tad, ja tiktu konstatēta iepriekš minētā pašvaldības lēmuma prettiesiskums un uz tā pamata noslēgtā īres līguma spēkā neesamība.

[6] AS „SEB banka" savā rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka tai vairs nav prasījuma tiesības pret /pers. D/, jo pēdējais parādsaistības ir dzēsis.

[7] Ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 3.janvāra spriedumu prokurora celtā prasība pilnīgi noraidīta un atcelts lietā piemērotais prasības nodrošinājums.

Spriedumā norādīti šādi apsvērumi.

[7.1] Civillikuma 1895.pants paredz, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai likumā nav noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto 10 gadu laikā. Civillikuma 1909.pants turklāt nosaka, ka valsts civiltiesiskie prasījumi noilgst tāpat kā privātie.

Apstrīdētais Liepājas pilsētas domes Pastāvīgās sociālo lietu, izglītības, veselības un sabiedriskās kārtības komitejas 2001.gada 28.februāra lēmums, ar kuru /pers. D/ piešķirtas dzīvojamās telpas Nr./adrese/ īres tiesības, pieņemts un apstrīdētais 2001.gada 7.marta īres līgums noslēgts vairāk kā 10 gadus pirms prasības celšanas, tātad tad, kad jau bija iestājies prasības noilgums.

Civillikuma 1910.pants paredz, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas prasības tiesība, līdz ar to prasība daļā par minētā pašvaldības lēmuma tiesiskuma izvērtēšanu un īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu ir noraidāma kā nepamatota.

[7.2] Tā kā nav konstatējams Liepājas pilsētas domes Pastāvīgās sociālo lietu, izglītības, veselības un sabiedriskās kārtības komitejas 2001.gada 28.februāra lēmuma prettiesiskums un 2001.gada 7.marta īres līguma spēkā neesamība, nav arī tiesiska pamata dzīvokļu privatizācijas un privatizācijas darījuma atzīšanai par spēkā neesošu, jo /pers. D/ kā strīdus dzīvokļu īrniekam saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 13.panta pirmo daļu bija tiesības privatizēt šos dzīvokļus.

Arī judikatūrā norādīts, ka pamats privatizācijas procesa tiesiskuma izvērtēšanai un vēlāk noslēgto darījumu tiesiskuma izvērtēšanai ir tad, ja ir konstatēts pašvaldības lēmuma par īres tiesību piešķiršanu prettiesiskums un uz tā pamata noslēgtā īres līguma spēkā neesamība (Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 4.jūnija sprieduma lietā Nr.SKC-176).

Bez tam Liepājas pilsētas domes Dzīvojamo māju privatizācijas komisijas 2001.gada 4.aprīļa lēmums, ar kuru nolemts strīdus dzīvokļus privatizēt /pers. D/, arī pieņemts vairāk kā 10 gadus pirms prasības celšanas, tātad prasībai par tā tiesiskuma izvērtēšanu ir iestājies prasības noilgums.

[8] Liepājas prokuratūras prokurors Liepājas pilsētas domes interesēs iesniedzis apelācijas protestu, ar kuru noprotestējis pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas protestā norādīti šādi apsvērumi.

Tiesa nav piemērojusi Civillikuma 1415.pantu un nav izvērtējusi darījuma dalībnieku motīvus, kuri ir pretēji likumam un kuru dēļ tika slēgts darījums.

Attiecībā uz 2001.gada 9.jūlija pirkuma līgumu apstrīdēšanu, tiesas ieskatā, prasības noilgums nav iestājies. Līdz ar to, tā kā šie līgumi noslēgti uz administratīvo aktu pamata, tiesai bija jāizvērtē šo administratīvo aktu un uz to pamata noslēgto darījumu tiesiskums.

Konkrētajā gadījumā prasības noilgums nav iestājies, jo prasība ir pamatota uz Civillikuma 1415.pantu, bet likums neaizsargā darījumus, kuri nav spēkā.

[9] /pers. D/ savā rakstveida paskaidrojumā apelācijas protestu nav atzinis, izsakot šādus apsvērumus.

Prokurors nepareizi tulkojis Civillikuma 1415. un 1895.pantu. Jāņem vērā, ka, izbeidzoties noilguma termiņam, lietas faktiskajiem apstākļiem, t.sk. darījuma dalībnieku motīviem, vairs nav nozīmes.

[10] Liepājas pilsētas dome savā rakstveida paskaidrojumā ir izteikusi viedokli, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, bet apelācijas protests nav pamatots.

[11] Liepājas prokuratūras prokurors Uldis Kursinskis apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas protestu un prasību uzturēja, izsakot apelācijas protestā un prasības pieteikumā jau norādītos apsvērumus.

[12] Liepājas pilsētas domes pilnvarotā pārstāve /pers. C/ apelācijas instances tiesas sēdē izteica viedokli, ka apelācijas protests nav pamatots, bet pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

[13] Atbildētāja/pers. D/ pilnvarotā pārstāve /pers. I/ apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas protestu un prasību neatzina, izsakot rakstveida paskaidrojumos jau minētos iebildumus.

[14] Trešās personas AS „SEB banka” pārstāvis uz apelācijas instances tiesas sēdi neieradās, ar rakstveida iesniegumu ir lūdzis lietu izskatīt bez tā klātbūtnes.

Civillietu tiesu palāta atzina par iespējamu lietu izskatīt bez trešās personas pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[15] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus un apsvērusi apelācijas protestā norādītos argumentus, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka apelācijas protests un prasība nav pamatoti šādu apsvērumu dēļ.

Lietā ir strīds par dzīvokļu īpašumu /adrese/ un /adrese/ īpašuma tiesībām. Prasība pamatota ar to, ka dzīvokļu īpašumu izīrēšana un privatizācija nav bijusi likumīga, līdz ar to ieguvējs /pers. D/ nav uzskatāms par likumīgu dzīvokļu īpašumu īpašnieku un nav bijis tiesīgs rīkoties ar to, t.sk. ieķīlāt. Prokurors lūdzis atcelt Liepājas pilsētas pašvaldības institūciju lēmumus un atzīt par spēkā neesošiem strīdus dzīvokļu īres un privatizācijas līgumus.

[15.1] Apstrīdētie Liepājas pilsētas pašvaldības institūciju lēmumi ir administratīvie akti, izdoti publisko tiesību jomā. Uz šo lēmumu pamata ir slēgti apstrīdētie darījumi privāto tiesību jomā – īres un pirkuma līgumi, tātad tie ir izpildīti un, kā izriet no Administratīvā procesa likuma 75.panta trešās daļas, jau ir zaudējuši spēku. Līdz ar to nebūtu juridiski pareizi skatīt jautājumu par šo aktu atcelšanu.

Privāttiesiskam strīdam par darījumu tiesiskumu un īpašuma tiesībām uz dzīvokļu īpašumiem ir civiltiesisks raksturs, līdz ar to tas saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.panta pirmo daļu, 23.panta pirmo daļu ir pakļauts izskatīšanai vispārējās jurisdikcijas tiesā.

Judikatūrā norādīts, ka gadījumā, kad publisko tiesību attiecības tālāk pārvēršas privāto tiesību attiecībās un tiek apstrīdētas privāttiesisko darījumu rezultātā iegūtās sekas, proti, ir radies strīds par tiesībām, lieta ir izskatāma vispārējās jurisdikcijas tiesā civilprocesuālajā kārtībā, izvērtējot jau izpildīto un spēku zaudējušo administratīvo aktu tiesiskumu (piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 4.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-176).

[15.2] Civillietu tiesu palāta atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka 2001.gada 7.marta īres līguma apstrīdēšanai saskaņā ar Civillikuma 1895.pantu ir iestājies noilgums, un, tā kā nav tiesiska pamata īres līguma spēkā esamības izvērtēšanai, nav arī tiesiska pamata administratīvo aktu, uz kuru pamata notikusi dzīvokļu privatizācija, un privatizācijas līguma atzīšanai par spēkā neesošu, jo likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju” 13.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienu dzīvokli, par kura lietošanu noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums, piedāvā privatizēt šā dzīvokļa īrniekam un viņa ģimenes locekļiem.

Palāta secina, ka spriedumā ietvertā motivācija šajā jautājumā ir pareiza un pietiekama un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu tai pievienojas.

Vienlaikus Civillietu tiesu palāta nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka Civillikumā noteiktie saistību tiesību izlietošanas termiņi attiecas arī uz administratīvo aktu tiesiskuma izvērtēšanu. Ja uz administratīvā akta pamata noslēgta darījuma apstrīdēšanai noilgums nav iestājies, administratīvā akta tiesiskums izvērtējams neatkarīgi no tā pieņemšanas laika.

Konkrētajā gadījumā, kad prasībai par 2001.gada 7.marta īres līguma atzīšanu par spēkā neesošu ir iestājies noilgums, Liepājas pilsētas pašvaldības 2001.gada 28.februāra lēmuma tiesiskumam vai prettiesiskumam vairs nav nekādas nozīmes, līdz ar to tā izvērtēšana nav lietderīga.

[15.3] Tā kā nav pamata privatizācijas līguma atzīšanai par spēkā neesošu, nav arī pamata īpašuma tiesību uz dzīvokļu īpašumiem atzīšanai Liepājas pilsētas pašvaldībai, ierakstu par atbildētāja īpašuma tiesībām dzēšanai zemesgrāmatā un atbildētāja izlikšanai no dzīvokļiem.

Hipotēka un aizlieguma atzīme par labu AS „SEB banka” Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ierakstīta, pamatojoties uz neapstrīdētu un spēkā esošu 2004.gada 6.augusta ķīlas (hipotēkas) līgumu. Ja šis darījums nav atzīts par spēkā neesošu, nav arī pamata hipotēkas dzēšanai zemesgrāmatā.

[15.4] Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu atceļams tiesas noteiktais prasības nodrošinājums, bet tas saglabāsies līdz dienai, kad spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.pantu, 454.panta pirmo, otro daļu, Civillietu tiesu palāta

n o s p r i e d a

Liepājas prokuratūras prokurora prasību Liepājas pilsētas domes interesēs pret /pers. D/ par 2001.gada 7.marta īres līguma un dzīvokļu /adrese E/ un /adrese/ privatizācijas atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu uz dzīvokļu īpašumiem, hipotēkas dzēšanu zemesgrāmatā noraidīt.

Atcelt ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2011.gada 6.septembra lēmumu noteikto prasības nodrošinājumu – aizlieguma atzīmes Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumos Nr.3799-42 un Nr.3799-43 uz dzīvokļu īpašumiem

/adrese/ un /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā un samaksājot drošības naudu 284,57 *euro* apmērā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 24.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (paraksts) S.Krūmiņa

Tiesneši (paraksts) N.Riņķis

(paraksts) I.Bisters

NORAKSTS PAREIZS

Civillietu tiesu palātas tiesnese S.Krūmiņa

Rīgā, 2014.gada 24.februārī